

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ: ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΟΥ, ΑΜΑΡΤΙΑ ΜΟΥ!

Ξαναζεσταμένο φαγητό η νέα πρόταση για πολιτιστικό κέντρο ή να ελπίζουμε;

Aυτή η παροικία μπορεί να καυχηθεί για πολλά και μεγάλα επιτεύγματά της που μας τιμούν σαν εθνότητα, εκτός από δυο αποτυχίες: την δημιουργία μιας μεγάλης γαλανόλευκης ποδοσφαιρικής ομάδας που θα κάνει πρωταθλητισμό και ενός πολιτιστικού κέντρου που θα προβάλλει τον ελληνικό πολιτισμό.

Οχι πώς δεν έγιναν προσπάθειες για να καλυφθούν αυτά τα δύο σημαντικά κενά, απλά δεν το επέτρεψαν κάποιες δυσμενείς συγκυρίες. Την εποχή που γραμματέας της Κοινότητας ήταν ο Νίκος Παπανικάτας είχε συσταθεί μια ερανική επιτροπή για την δημιουργία πολιτιστικού κέντρου και με "Patron" τον πρώτην πρωθυπουργό, Γκοφ Ουίτλαμ. Τα πρώτα χρήματα, \$6000, είχαν συγκεντρωθεί στην κηδεία του αξέχαστου νεαρού Βασίλη Μανικάκη, που «έφυγε» πολύ νωρίς από την αγκαλιά της οικογένειάς του και τής παροικίας μας. Δυστυχώς, την εποχή εκείνη η Κοινότητα συγκλονίζόταν από

εσωτερικά προβλήματα και δεν υπήρξε συνέχεια στον έρανο.

Αργότερα έγινε ακόμη μια προσπάθεια για την δημιουργία πολιτιστικού κέντρου ύστερα από συμφωνία της Κοινότητας με την Ελληνική Λέσχη, που υπονομεύτηκε από συντριπτικούς παράγοντες τής παροικίας μας.

Προχθές το βράδι έγινε ακόμη μια δημόσια συζήτηση σε πρόταση για την δημιουργία πολιτιστικού κέντρου, αρχίζοντας πάλι με μια ερανική επιτροπή, χωρίς να αναφερθούν πολλές λεπτομέρειες. Εκτός από τον πιθανό πρωταγωνιστικό ρόλο της Κοινότητας και των ιδιοκτητών του οικοπέδου στο Kemps Creek.

Μάλλον σαν ξαναζεσταμένο φαγητό ακούγεται η πρόταση αν δεν ακούσουμε πού στηρίζεται η νέα πρόταση, γιατί η χρηματοδότηση ενός πολιτιστικού κέντρου είναι μόνο ένα μέρος του προβλήματος. Επανέρχομαι στο θέμα τής περιουσίας τής ομογένειας στην Αυστραλία που ανέρχεται σε πολλές

εκατοντάδες εκατομμύρια δολάρια και ανήκει σε δύο πυλώνες τής ομογένειας, τους φορείς που οι περιουσίες τους είναι προστατευμένες και τα εθνοτοπικά σωματεία που «κάθονται» πάνω σε ένα θησαυρό και χρειάζεται επειγόντως προστασία.

Το κόστος ενός πολιτιστικού κέντρου θα εξαρτηθεί από το τί πολιτιστικό κέντρο θέλουμε, ή έχουμε ανάγκη.

Στο πρώτο σχέδιο πολιτιστικού κέντρου από την Κοινότητα υπήρχε πρόβλεψη για αίθουσα θεάτρου, πνευματικών και καλλιτεχνικών εκδηλώσεων με υπερσύγχρονο οπτικοακουστικό εξοπλισμό, μεταναστευτικό μουσείο, βιβλιοθήκη με συγγραφικά έργα ομογενών, χώρους για εκθέσεις φωτογραφίας και ζωγραφικής, χώρους συγκέντρωσης και συνάντησης για νεαρούς και πλικιωμένους, εστιατόριο κλπ.

Επίσης θα υπήρχαν ενοικιαζόμενα γραφεία για επιχειρήσεις, επαγγελματίες, επιστήμονες κλπ. για

να καλύπτονται τα έξοδα συντήρησης του πολιτιστικού κέντρου.

Η Κοινότητα, με την οικονομική δύναμη που απέκτησε πουλώντας το «μέγαρο» στο Πάτινγκτον, δεν πιστεύω ότι έχει ανάγκη για συνεταίρους, άλλωστε το πολιτιστικό κέντρο ήταν ανέκαθεν στα μακροχρόνια σχέδιά της.

Ενα πολιτιστικό κέντρο σήμερα θα πρέπει να καλύπτει τις πολιτισμικές ανάγκες τής παροικίας μας για τα επόμενα 50 χρόνια και ασφαλώς δεν είμαι ο αρμόδιος που γνωρίζει ποιές θα είναι αυτές οι ανάγκες.

Εντάξει, λοιπόν, ανοίξαμε πάλι συζήτηση για τα επόμενα δέκα ή είκοσι χρόνια, μέχρι ν' ακούσετε την επόμενη πρόταση για πολιτιστικό κέντρο. Στο μεταξύ, ας βολευτούμε όπως με αυτά που έχουμε, ή έστω με εύκολες προτάσεις όπως τη δημιουργία μιας φιλαρμονικής και μιας χορωδίας...

Η ελευθερία τού Τύπου

Διακαιολογημένα επαναστάτωσαν δημοσιογράφοι και αρχισυντάκτες στα ΜΜΕ ύστερα από την «εισβολή» τής Ομοσπονδιακής Αστυνομίας στα κεντρικά γραφεία τού ABC για την κατάσχεση ενοχοποιητικών στοιχείων που αφορούσαν την δημοσίευση μυστικών κρατικών εγγράφων. Η κυβέρνηση Μόρρισον κατέφυγε σε άτακτη υποχώρηση ύστερα από την έκταση που έλαβε διεθνώς η σκανδαλώδης παρέμβαση των αστυνομικών στο δικαίωμα τής ελευθεροτυπίας. Ο πρωθυπουργός, από το Λονδίνο όπου βρίσκεται και μέλη τής κυβέρνησής του στην Αυστραλία μάς διαβεβαιώνουν πως η ελευθερία τού Τύπου είναι κορυφαίο δημοκρατικό δικαίωμα και στην Αυστραλία. Αυτό μάς έλειψε, να γίνουμε τής Βενεζουέλα!

Θα το κλείσει το μαγαζί...

Η Φώφη μάς πρέπει να υποφέρει από ίλιγγο στα σύννεφα που ταξιδεύει καβάλα στο καλάμι της και φαντάζεται τον εαυτό της σαν σωτήρα τής Ελλάδας μας. Ισως για τις παραισθήσεις που νιώθει να φταίει το νέο προφίλ τής μπεμπέκας και έχει εξοργίσει τον Βαγγέλη Βενιζέλο.

Διότι άλλο να λέει μακακίες μια πρώτην αναπληρωτρια υπουργός Αμυνας και άλλο να τις εκφράζει με στόμφο κοτζάμ συνταγματολόγος, ο οποίος μόνο πλαστικές πολύχρωμες χάντρες δεν μοίραζε στους ατυχείς που άκουσαν τα κατορθώματά του και τις θυσίες του για να σωθεί το ΠΑΣΟΚ και η χρεοκοπημένη πατρίδα μας. Οπως λένε, ο Θεός μωραίνει ους βούλεται κλπ., κλπ.

28 χρόνια οικονομική ανάπτυξη

Η οικονομική ανάπτυξη στην Αυστραλία τα τελευταία 28 χρόνια κινδυνεύει να έχει άδοξο τέλος, αν οι Λίμπεραλ σπουδαίοι διαχειριστές τής εθνικής οικονομίας δεν είδαν ακόμη τα μαύρα σύννεφα στον ορίζοντα.

Στο τέλος, τα οικονομικά ξεφτέρια μάς θα πουν την αλήθεια, πως η οικονομική ύφεση που μάς απειλεί οφείλεται στο γεγονός ότι τα νοικοκυρά δεν έχουν λεφτά για τις απαραίτητες δαπάνες τους.

Και όταν δεν έχουν χρήματα οι φτωχοί, κύνουν μαύρο δάκρυ οι πλούσιοι, βεβαίως βεβαίως...

Ανάγωγα

Εγραψε ο Τάσος Παππάς στην Εφημερίδα των Συντακτών:

«Ο Κυριάκος Μποστάκης απέκλεισε την περίπτωση της Νέας Δημοκρατία να συνεργαστεί με τον ΣΥΡΙΖΑ σε κυβερνητικό επίπεδο γιατί, όπως είπε, «μας χωρίζει άβυσσος». Τα ίδια πιστεύουν και στον ΣΥΡΙΖΑ. Πριν από το 2012 η Δεξιά και το ΠΑΣΟΚ μάς έλεγαν σε όλους τους τόνους ότι τους χωρίζει άβυσσος. Κι όμως, τα βρήκαν μια χαρά. «Μεγάλη μπουκιά φάε, μεγάλο λόγο μην πεις»».

Καλό!

**Έχω ξαναζήσει με
Μποστάκη πρωθυπουργό¹
και Μπακογιάννη
Δήμαρχο Αθηναίων.
Θα σέβεστε**

Ακόμη ένα:

- Γιατρέ μου βοηθήστε με υποφέρω πολύ!
- Από τι κύριε;
- Μισό λεπτό να σας δείξω. Αννούλα παιδί μου, φέρε μέσα σε παρακαλώ τη μάνα σου!